Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 165 JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 29, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 29-го СЕРПНЯ 1997р. Ч. 165 РІК CIV.

Завершено формування Уряду України

Київ(Р.Р.). — Тут 22-го серпня у Маріїнському палаці відбулося урочисте представлення нового складу Кабінету Міністрів України.

У презентації взяли участь Президент України Леонід Кучма, голова Верховної Ради Олександер Мороз, прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко, новопризначені міністри та голови державних комітетів, представники Адміністрації Президента і Кабінету Міністрів, депутати Верховної Ради, журналісти.

В. Пустовойтенко у вступній промові зазначив, що цією урочистою подією напередодні Дня Незалежности „започатковується нову, глибоко символічну політичну традицію нашої новітньої історії — урочисте представлення Уряду Президентові, Верховній Раді, народові України".

До нового Кабінету Міністрів, зазначив Пустовойтенко, увійшли парляментаристи, науковці, підприємці та представники управлінських органів і всіх цих людей об'єднує одна мета — виведення економіки України з кризи. А на презентації „Кабінет Міністрів як вища державна установа в системі виконавчої влади приносить народові України своєрідну присягу, заявляє про свою готовість служити народові вірою і правдою". І представляється не просто Уряд, а „принципово нову структуру Кабінету Міністрів, що віддзеркалює нові підходи до регулювання соціяльно-економічних процесів".

Після представлення

(Закінчення на стор. 4)

Екзекутива УАКР відбула наради

Ню Йорк (Р. Барановський). — Тут у суботу, 12-го липня ц.р. відбулися наради Екзекутиви Української Американської Координаційної Ради, якими проводила голова Уляна Дячук. У нарадах взяв участь теж голова Крайової Ради д-р Б. Шебунчак. Після прийняття порядку нарад і протоколу з попередніх нарад, що його відчитав О. Труш, звітували члени Екзекутиви.

У звітному часі директор бюра УАКР у Вашінґтоні Ігор Ґавдяк передав заяву від УАКР до комісії закордонних справ у Сенаті, яка тоді переводила переслухання у питанні допомоги новим незалежним державам, головно Україні. З нагоди приїзду до Вашінґтону Президента України Леоніда Кучми 13-16-го травня був на бенкеті в його честь у Державному департаменті і на зустрічі в бюрі віцепрезидента А. Гора з Леон Фюрт, дорадником віцепрезидента в справах національної безпеки і представниками української громади в ЗСА. 6-го червня репрезентував УАКР на зустрічі в амбасаді України при „круглому столі" на тему: „Боротьба проти корупції і організованого злочинства в Україні". 12-го червня УАКР була запрошена на брífінґ в Державному департаменті на тему: „Поміч ЗСА Україні — брífінґ стратегії малого бизнесу", яке влаштувала Аґенція ЗСА для Міжнародного Розвитку. Степан Максимюк, голова Відділу УАКР, заступав його на цьому брífінґу. 28-го червня амбасада України разом з Міжнародною Фундацією для Виборчих Систем відзначила перші роковини нової Конституції України. Того самого дня ввечері було офіційне відкриття в амбасаді України кімнати Джорджа Вашінґтона. З привітами виступали представники федерального уряду, конґресмени та інші достойні гості. Ґавдяк звернув увагу, що Президент Клінтон номінував

(Закінчення на стор. 4)

Засуджено колишніх керівників Східньої Німеччини

Берлін. — У понеділок, 25-го серпня, німецький суд виніс шестирічний вирок ув'язнення останньому із твердолінійних комуністичних керівників Східньої Німеччини, звинувачуючи його у причетності до смерти багатьох осіб, які намагалися перейти Берлінський мур на Захід.

Визнання винним Еґона Кренца, котрий правив Східньою Німеччиною всього кілька тижнів перед її розпадом у грудні 1989 року, було одним з найбільш амбітних намагань об'єднаної Німеччини доказати вину комуністичних лідерів Східньої Німеччини у смерті всіх тих, які під час „холодної війни" були убиті при переході Берлінського муру на Захід. Крім Е. Кренца, було засуджено також двох інших комуністичних керівників Східньої Німеччини до трьохрічного ув'язнення — Ґінтера Шабовського, колишнього головного речника політбюра, та Ґінтера Клайбера, відповідального за економіку країни в час її розпаду і одного з головних її соціялістичних ідеологів.

Цей присуд був останнім із 50 розправ проти більше як сотні вояків, військових старшин і державних урядників, яких звинувачено у причетності до вбивств при переході кордону. Одначе ця розправа відрізнялася від інших тим, що прокуратори в цьому випадку оскаржували головних політичних провідників Східньої Німеччини, котрі хоч і не були безпосередньо винними в убивствах, однак були відповідальними за загальну державну політику.

СКАСОВАНО БЛЬОКАДУ ВИФЛЕЄМУ

Вифлеєм, Палестина. — Під тиском міжнародної спільноти Ізраїль скасував бльокаду палестинського міста Вифлеєм, яка тривала 28 днів і проходила у майже щоденних сутичках ізраїльської поліції та армії з палестинцями, зброєю яких було придорожне каміння.

У минулий вівторок, 26-го серпня, у висліді застосування ізраїльтянами сльозогінних ґазів постраждали школярки палестинської початкової школи у Вифлеємі. Цей інцидент викликав у світі рішучі протести і уряд Ізраїля змушений був поступитися й скасувати бльокаду, хоч це знамените місто належить також давній жидівській історії: саме там розташована святина юдаїзму — Могила Рахілі.

Але світова громадськість, особливо провідники різних християнських течій, в тому числі Ватикан, засуджували бльокаду Вифлеєму, бо там народився Ісус Христос і прочани-християни були позбавлені можливости відвідувати це святе місце.

Протягом 28 днів 60,000 мешканців міста не могли вийти за його межі. Скасування бльокади палестинці сприйняли як свою перемогу. Проте уряд Ізраїля підкреслює, що керівники Палестинської самоуправної території не виконали головної вимоги ізраїльського прем'єр-міністра Беньяміна Нетанягу і не провели масових арештів на осіб, причетних до терористичної діяльности. Палестинців обурює, що кожного разу після черговової терористиної акції Ізраїль бльокує їхню територію, таким чином „караючи всіх за злочини одиниць".

Шахтарі захопили директора компанії „Краснодонвугілля"

Київ (Р. Р.). — З Луганського надійшло повідомлення, що гірники, які пікетують будинок обласної державної адміністрації, захопили заручником генерального директора державної акціонерної компанії „Краснодонвугілля" Володимира Фічева. Його посадили на східці й поставили біля ніг пляшки з бензиною, погрожуючи підпалом як директора, так і самих себе.

Шахтарі обурені тим, що протягом двох місяців влада не може чи не хоче розслідувати діяльність колишнього керівника „Краснодонвугілля". Вони обіцяють відпустити директора тільки після видачі їм колишнього генерального директора виробничого об'єднання Владислава Городівського, якого усунено з посади, однак не притягнено до відповідальности, як вимагали шахтарі.

На внутрішнє подвір'я Луганської обласної державної адміністрації прибули кілька загонів міліції особливого призначення. Генерал міліції Володимир Будніков звернувся до шахтарів з проханням дати йому два дні, протягом яких він разом з обласною прокуратурою перевірить інформацію щодо порушень, допущених Городівським. Будніков запропонував себе заручником замість В. Фічева.

В Луганському не святкували День незалежности

Луганське. — 24-го серпня кілька тисяч мешканців міста зібралися у парках, щоб святкувати шосту річницю незалежности України, але свята не відбулось. Натомість комуністи провели на Театральній площі віче проти державности, повідомила УНІАР, покликаючись на голову луганського комітету з захисту прав людини Світлану Шурюпову.

„Це що — комуністичний переворот? — запитала вона, не приховуючи емоцій. — Доки Президент не буде звертати уваги на наше місто, на нашу область? Панує повне свавілля. Люди ж ризикували своїм життям, боролися за самостійність — а на це плюють".

В той час, як в Луганському проіґнорували День незалежности, в Криму, де переважають етнічні росіяни, святкування мали місце у багатьох містах. Зокрема, у Симферополі в музичнодраматичному театрі відбулося урочисте засідання, присвячене шостій річниці незалежности. Участь у ньому взяли голова Верховної Ради Криму Анатолій Гриценко, прем'єр півострова Анатолій Франчук, представник Президента України в автономії Василь Кисельов, депутати кримського парляменту та інші урядовці.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКОВІ У КРИМУ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Тут напередодні Дня незалежности України відкрито перший пам'ятник Тарасові Шевченкові. Такий подарунок до свята кримчанам зробили мешканці міста Калуша Івано-Франківської области. На святковому вічу виступили голова Ради Міністрів Криму Анатолій Франчук, голова міської державної адміністрації міста Калуш Роман Сушко, заступник голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим Рефат Чубаров. Участь взяли інші представники влади і громадськість Симферополя.

РУХІВЦІ ЗБИРАЮТЬ ПІДПИСИ

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. — Представники обласної організації Народного Руху України під час святкування шостої річниці незалежности проголосили збір підписів під зверненням влади. Громадяни у зверненні вимагають заміни ощадних книжок із знеціненими внесками на державні векселі. В такий спосіб люди зможуть обміняти векселі на товари українського виробництва або навіть зможуть придбати житло. Це дасть змогу підвищити рівень життя вкладників і підтримати українські виробництва, які не можуть збути свої телевізори, меблі, холодильники тощо.

У ШАХТАРСЬКІ МІСТА І СЕЛА ПРИЙШЛА ВОДА

ЛУГАНЩИНА. — Тут споруджено водогін Райгородка — Красний Луч, завдовжки 217 км. На спорудження водогону витрачено 80 млн. гривень. Потужність Західньої фільтрувальної станції — 140 куб. метрів води на добу. Коли завершиться будівництво решти фільтрів, потужність фільтрувальної станції збільшиться ще на 160 куб. м.

ВІДРОДЖУЮТЬ САДИБУ БАТЬКІВ Т. ШЕВЧЕНКА

КИЇВ. — Фонд сприяння розвитку мистецтв України підготував нову програму „Відродження садиби батьків Тараса Шевченка". Садибу передбачається відродити на її історичному місці в Моринцях, Звенигородського району, Черкаської области. Допомогли в цьому археологи. Користуючись архівними джерелами, вони віднайшли глиняну долівку хати. Поряд з хатою плянується відтворити і господарські споруди. У Моринцях буде відбудовано і церкву Івана Богослова, зруйновану у 1964 році.

СПОРУДЖУЮТЬ ХРАМ

ХЕРСОНЩИНА. — Тут, у селі Змiївка, Бериславського району, в переддень шостої річниці незалежности України освячено закладення першого каменя, де буде побудовано церкву Різдва Пресвятої Богородиці. Споруджує храм Українська Греко-Католицька Церква. Адже в селі мешкають переважно нащадки галичан, переселених сюди у 60-ті роки. У Змiївці, окрім українців, мешкають також представники 15 інших національностей.

ВІЙСЬКОВИКИ ДОМАГАЮТЬСЯ БІЛЬШОГО ФІНАНСУВАННЯ

КИЇВ. — Бюджетне фінансування Збройних Сил України доцільно підвищити від 1.5 відс. до 3.5 відс. валового внутрішнього продукту, вважає секретар Ради Національної Безпеки і Оборони України (РНБОУ) Володимир Горбулін. Він повідомив, що військові порушать це питання 29-го серпня на переговорах зі Сергієм Тигипком, віцепрем'єром з питань економічної реформи. "Ми будемо використовувати те, що зроблено в Російській Федерації, аби показати, що 1.5 відсотків — це цифра, при якій можна існувати, але не розвиватися", — наголосив секретар РНБОУ.

ПЕНСІЇ ВИПЛАТЯТЬ ЗА ДОПОМОГОЮ ЗБІЖЖЯ

ЧЕРКАСИ. — Голова Черкаської державної адміністрації Василь Цибенко наказав продати частину збіжжя та скерувати виручені гроші до пенсійного фонду. Колгоспи мають укладати угоди з зернозаготівельними підприємствами, які продаватимуть збіжжя й перечислятимуть гроші на пенсійний фонд для ліквідації заборгованости.

РОЗДІЛЕНО УПОВНОВАЖЕННЯ

КИЇВ. — Відтепер Міністерство Оборони і Генеральний штаб знатимуть ясно, які питання у компетенції кожної з установ — Президент підписав указ про розмежування їхніх уповноважень. Секретар Ради Національної Безпеки і Оборони України Володимир Горбулін назвав цей крок продовженням військових реформ. Генеральний штаб, за його словами, опікуватиметься плянуванням оборони і оперативним управлінням Збройними Силами. Начальник цього органу звітуватиме перед Президентом, РНБОУ і міністром оборони. Міністр оборони — перед Президентом і РНБОУ. В. Горбулін також повідомив, що Міністерству Оборони запропоновано скоротити біля 100 генеральських постів і таким чином довести їхню кількість до 280. „Такі дії не мають якогось політичного підтексту, — заявив він. — Це — організаційні моменти".

О. Мороз перейшов операцію

Київ(Р.Р.). — Українське радіо повідомило, що голова Верховної Ради України Олександер Мороз 26-го серпня переніс операцію на жовчному міхурі після гострого холециститу. Стан здоров'я після операції задовільний.

Перший заступник голови Верховної Ради Олександер Ткаченко повідомив, що у зв'язку з хворобою О. Мороза не передбачається внесення змін до порядку денного пленарних засідань 28–29-го серпня.

За словами Ткаченка, як і заплянoвано, розглядатиметься два основних питання: внесення змін і доповнень до Конституції та прийняття нового виборчого закону.

Російським кравчиням пропонують домовини

Москва. — Російські кравчині, які вже два роки не отримують платень, відмовилися від домовин, запропонованих їм у якості бартерного розрахунку. Замість них вони вимагають звичайних візків для закупів, повідомило 20-го серпня аґентство Ройтерс, покликаючись на ІТАР-ТАСС.

Працівниці кравецької фабрики „Восход" в містечку Яя в Кемеровській області, заявили, що вживатимуть візки, які коштують 21 дол., для перевезення городини зі своїх земельних ділянок.

Згідно з ІТАР-ТАСС, кравчині відмовляються від домовин, пояснюючи, що хочуть жити, а не вмирати. В інформації не сказано, чому на фабриці є надлишок домовин.

В Росії виплата платень не готівкою, а товарами є досить поширеним явищем. За останні два роки робітникам платили алькоголем, посудом, городиною, дровами, бензиною, спідньою білизною, сексуальними пристроями, риболовецькими ліцензіями тощо.

В Україні бартерний розрахунок теж має місце. Наприклад, в травні на Донеччині робітникам заплатили зараженим м'ясом, в результаті чого почалася епідемія сибірки. Померло кілька осіб і десятки опинилися в лікарні.

Свято Незалежности — з Шевченком

Амбасадор України у ЗСА д-р Юрій Щербак виступає перед пам'ятником Т. Шевченка у Вашінґтоні.

Фото Яра Бігуна

Вашінґтон (Р.Л. Хомяк). — Річниця незалежности України — це також свято Шевченка, який закликав до неї, мріяв про неї, передбачав „сім'ю вольну, нову". І тому амбасада України у Вашінґтоні відзначила шосту річницю незалежности біля пам'ятника Шевченка у столиці.

В полудень, 22-го серпня, амбасадор Юрій Щербак і радник амбасади Наталія Зарудна принесли кошик квітів до підніжжя пам'ятника в присутності українських дипломатів і представників української громади Вашінґтону.

„Сьогодні, напередодні найбільшого національного свята України — Дня Незалежности — ми прийшли до Тараса Григоровича; прийшли, щоб вклонитися, щоб подумати про вічне нетлінне; прийшли, щоб засвідчити свою волю будувати вільну, незалежну Україну", — сказав амбасадор.

„Шість років — короткий період, мить в історії людства. Шість років — нескінченна дорога української незалежности. Століттями народ думав про незалежність. Гинули мільйони людей за самостійну Україну і тільки шість років тому ми змогли відновити нашу державу", — додав він.

Амбасадор Щербак також згадав, що недавно в ході київських нарад представників 65 закордонних установ України — амбасад і генеральних консулятів — дипломати на чо-

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 26-ГО СЕРПНЯ, німецький уряд повідомив, що має в пляні відновити свої спілкування з Іраном, який тепер має більш поміркований уряд. На пресовій конференції міністер закордонних справ Клявс Кінкель підкреслив, що після довгого передумання цієї справи вирішено таки нав'язати контакт з новообраним урядом Ірану. Коли тому чотири місяці німецький суд потвердив, що у 1992 році Іран видав наказ убити в Берліні іранських десидентів, то всі країни Европейського союзу, за вийнятком Греції, відтягнули своїх амбасадорів з Ірану. Тепер коли іранський міністер закордонних справ Камаль Харразі заявив про свою готовість зустрінутися з міністрами Европейського союзу, то Німеччина першою підтримала цю ініціятиву.

ІНДІЯ У ВІВТОРОК, 26-ГО СЕРПНЯ, відкинула пропозицію ЗСА посередничити у кашмірських прикордонних збройних сутичках з Пакістаном і заявила, що ці прикордонні непорозуміння повинні бути вирішенні обосторонніми переговорами. Все ж таки Пакістан не згідний з Індією щодо переговорів у цій справі та настоює, що кашмірці повинні голосуванням вирішити, куди вони хочуть належати — до Індії чи Пакістану.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО МІСЯЦЯ СЕНАТСЬКА підкомісія асиґнування фондів для внутрішніх і споріднених їм аґенцій, без будь-яких дискусій та жодних публічних переслухань, схвалила два окремі заходи, котрі можуть зовсім змінити деякі з найстарших засад, якими вже понад 200 років послуговується Уряд у керуванні 554 індіянських племен в країні. Що більше, якщо вони не погодяться на запропоновані зміни, то індіянські племена втратили б існуюче обмежене самоуправління та державну фінансову допомогу, конечну для щоденного управління індіянськими резерваціями.

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД ЗСА в середу, 27-го серпня, відкинув заходи угрупувань оборони громадських прав, які домагалися тимчасового припинення введення в життя каліфорнійського закону про дію сприяння меншинам, яким забороняється надавати спеціяльні пільги особам, затрудненим у публічних установах праці та освіти, а також пособляти їм у надаванні публічних контрактів. Ще минулого листопада мешканці стейту Каліфорнії проголосували пропозицію 209, де вміщається згаданий закон, але його критики на чолі з Американською профспілкою громадських прав судово цьому протиставляться та роблять все можливе, щоб не допустити до його введення в життя.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486.
UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

День праці — день відпочинку

Дивуються наші знайомі із „четвертої хвилі": як же так — називають перший понеділок вересня Днем праці, а усі тоді відпочивають? А тим часом саме цей, здавалося б, парадокс має в Америці глибоке значення і зрозуміння.

В загальному ж бо віддавна відоме в ЗСА ствердження, що „не існує даровий полуденок", іншими словами, що на все треба тут запрацювати. І так воно і є, що пересічний громадянин працює, і то працює важко. Тому саме в цей день, який називають Днем праці — американські громадяни відпочивають, закінчують літо і начерпують широкого віддиху до дальшого щоденного вимогливого життя.

Цього року в навечір'я того дня відпочинку велика кількість населення все ще стоїть під знаком широкого страйку робітників фірми Ю-Пі-Ес і активности в цьому страйку міжнародної профспілки „Тімстерс".

Цей широкозакроєний страйк спаралізував на два тижні доставу майже усіх посилок більшого розміру, а його закінчення перевагою робітників було не лише певною несподіванкою, але і причиною до міркувань та аналізи цілого стану на відтинку праці в цій країні.

В останніх роках число безробітних у ЗСА сильно впало, а економічний стан країни піднісся на вищий щабель. Аналітики пишуть, що під сучасну пору в країні є найнижче безробіття від 24-го років, а це можна уважати рівночасно економічним добробутом Америки та можливістю іти назустріч вимогам страйкуючих на вищу платню. І так сталося тепер із закінченням страйку робітників Ю-Пі-Ес. Їхня перемога — це доказ економічної стабільности ЗСА і малої кількости безробітних.

Тут, однак, навіть не треба було того випадку, щоб бути свідомим цього, яка мала кількість безробітних в цій країні та як багато пошуків за працівниками. Треба тільки пройтися вулицями, щоб спостерегти, скільки крамниць чи малих підприємств шукає за робітниками, а що вже говорити про оголошення в найбільш почитних газетах, де аж роїться від різного роду можливостей на отримання праці.

Значить, американські громадяни мають повне право святкувати тепер День праці, не працюючи, а, власне, відпочиваючи.

Цей, однак, спосіб святкування насуває, як у багатьох інших моментах оцінювання загальної ситуації, порівняння із станом на Україні. Читаємо раз-у-раз у пресі про те, що там звільняють різних робітників через неспроможність платити їм, або таки через брак відповідної для них праці, як ось, наприклад, учителів шкіл.

Відомо нам також, як багато підприємств в Україні працює тепер неповні дні в тижні, даючи своїм робітникам додатковий відпочинок, але рівночасно із тим меншу платню.

Знаємо із відвідин в батьківщині, як багато тепер у громадян України „вихідних" і як часто є причина до такого чи іншого „свята", а з тим відпочинку. Знаємо про різні страйки, які відбуваються, але вони далеко не такі, як ось цей останній в ЗСА, що його перевели робітники Ю-Пі-Ес. В Україні страйкують не ради підвищення платні, а щоб взагалі її дістати за залеглі місяці. Страйкують тепер також з політичних причин, як ось недавно у Криму, про що широко повідомляла американська преса.

Значить, демократична система праці в Україні ще далеко не дійшла до такої самої, як у ЗСА, а демократизація проходить на різних відтинках часто не надто корисно і не з такими наслідками, як вона діє у західніх країнах.

Молода українська держава мусить пройти свій вогонь хрищення у довгому та важкому процесі, щоб дійти до рівня західніх демократичних держав. А ми тут, оправдано відпочиваючи у День праці, подумаймо про це, як можемо допомогти нашим братам зрозуміти та сприйняти цю систему, яка дозволяє в цей спосіб святкувати День праці.

АЛЬМАНАХ УНС'98

Редакція „Свободи" приймає матеріяли до Альманаху УНСоюзу на 1998 рік, в якому припадають такі роковини, як 200-ліття появи „Енеїди" Івана Котляревського, 80-ліття проголошення Четвертого Універсалу в Києві, 150-річчя заснування Головної Руської Ради та інші. Статті на ці та інші теми редакція прийматиме до розгляду до 15-го вересня ц. р. — **Ред.**

Ярослав Гайвас

ВИРІШАЛЬНІ ЗАХОДИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Під час останнього перебування у ЗСА Президент Леонід Кучма дав місцевій російськомовній газеті інтерв'ю, у якому заявив, що коли йому не пощастить поставити економіку України на ноги, то він відкличе вже зголошену свою кандидатуру на поновний його вибір. З цією метою він розпочав рішучі кроки. Та не лише це є причиною тих вагомих змін, які він заводить в складі керівних виконавчих державних органів, в програмі діяльности на найближчий час і в методах переведення наміченої програми в життя. Президент, який дотепер використав усі можливі заходи для виведення країни з господарської катастрофи, має політичну і моральну відповідальність перед народом застосувати всі можливі законні заходи для тієї цілі, навіть якщо йдеться про невигоди тих чи інших одиниць і груп. Він не лиш має на це право, але і — обов'язок.

Сприятливий момент

Для проклямації цього він вибрав найсприятливіший форум: відначування першої річниці схвалення Конституції України. В своєму виступі Президент заатакував москвофільсько-комуністичні елементи в складі Верховної Ради, які саме тепер розгортають підривну, руйнуючу акцію на форумі парляменту і поза ним — з метою не лише знецінити Конституцію в очах суспільства, але взагалі розхитати державну систему в Україні, а крім цього підважити Президента у майбутніх виборах. Президент запропонував евентуальне продовження каденції нинішнього парляменту, щоб йому уможливити взяти активну участь і таким чином прикласти свої зусилля до здійснення намічених господарських плянів. Та не цього хочуть лівацькі кола в Україні. Вони не хочуть будувати, а навпаки — вони хочуть руйнувати. На щастя, комуністи на чолі з головою парляменту Олександером Морозом рішуче той крок Президента відкинули, бо вони й так не помагали б у реформах і піднесенні господарства, а навпаки, як це вони вже не раз показали, валили б, де могли б.

До чого доходить зухвальство і непоміркованість лівацьких кіл у парляменті, вказує на це факт, що вони схвалили новий закон про дальші привілеї і користі парляментаристам, які, в пору господарської скрути і зростаючої нужди населення, хочуть для себе нових матеріяльних користей. Вони думали, що в передвиборчий час Президент підпише цей скандальний закон. Одначе Президент відкинув його, не підписав і відіслав Верховній Раді. Навчений безсоромною безвідповідальністю лівих елементів у парляменті, які більше півроку зволікали з прийняттям державного бюджету, Президент заповів свою безпосередню інтервенцію в ухваленні бюджету, якщо червоні продовжуватимуть свою підривну акцію. Він сказав, що коли в майбутньому Кабінет міністрів не опрацює в приписаному часі проєкту бюджету і не передасть його до Верховної Ради, а ця згідно зі законом не схвалить його протягом 60 днів, то він перебере справу бюджету у свої руки і в потребі розв'яже парлямент. Саме таку розв'язку вже раніше пропонували міжнародні експерти державного права, обізнані з українською ситуацією, та політологи, а суспільство України нетерпеливо очікувало. Іраціональне становище у найважливіших державних питаннях, нерозуміння і відкидання національних інтересів лівими раніше чи пізніше мусіли допровадити до їхньої елімінації.

Лівим елементам в Україні зовсім невідомі світові парляментарні методи і засоби, а якщо відомі, то для них — несприйнятливі. Вони в абсолютному полоні москвофільства і комунізму й задивлені в минуле, яке збанкрутувало і назавжди відійшло. Вони зчинили неймовірний галас, мовляв, Президент робить натиск на парлямент, щоб той акцептував його позиції. Така метода є прийнята в цілому світі, в усіх демократичних країнах: президент просить-умовляє-натискає і ніхто йому з того приводу не робить ніяких закидів. Він мусить працювати й боротися, щоб пропоновані ним закони і політична програма були схвалені леґіслятурою, й іншої дороги немає. Є ще інша — несприйнятна метода демократичним світом і президентом — засобами сили змушувати його до цього, але це було б певним запереченням демократії. Але наші горепарляментаристи ще не доросли до того. Їх переконує якась чергова „подачка", як це вони власне пропонували у відкиненому Президентом їхньому законі, щоб їм давати, й ще раз давати. А народ нехай гине!

Перешкоди

Ліві й усякі інші антиреформістські елементи своєї господарської програми не мають, бо зберегти совєтську систему, або щось подібне до неї не є взагалі ніякою програмою. Але вони концентрують усі сили, щоб спаралізувати й не допустити до змін, що їх пропонує Президент. А це остаточно Президент у той чи інший спосіб мусить змінити. Економіка дійшла до краю, вона вповні спаралізована й не діє, а на цьому терпить увесь народ. І тому мусів прийти кінець. Президент заповів, що з новою енерґією розпічне процес змін, в першу чергу в економіці. Він звернувся до Верховної Ради, щоб вона схвалила цілий комплекс реформ, який переданий їй ще з початку цього року.

Великою перешкодою у переведенні реформ є стан, в якому різні розпорядки й доручення Президента, його укази — невиконувані. Але нарешті він дістав прем'єр-міністра і склад Кабінету, які повинні бути запорукою, що вони переводитимуть у життя дані їм доручення. Бож вони власне, а не хто інший є виконавчим органом, на якому спочиває відповідальність за переведення в життя намічених завдань. Це не легке завдання, бо уряд здеморалізований попередньою практикою, що її треба за всяку ціну змінити. Великою перешкодою у діяльності парляменту є пошесть корупції, що переїла його. Дані Президента про це сколихнули суспільством не лише в Києві, але взагалі в Україні. Президент ствердив, що кожен шостий народний депутат займається корупцією. А це значить, що в парляменті діє понад 60 обманців, шахраїв, злодіїв. Усілякі способи притягнути їх до відповідальности не працюють, бо комуністи і їхні „союзники" у Верховній Раді не хочуть позбавити їх парляментарної недоторканости. Це неодмінно треба змінити й ухвалити закон про недіяльність принципу про парляментарну незайманість у випадках корупції. А це майже безнадійна справа, бо ліві на це не погодяться. Отже, є тільки дві можливості: зорганізування такого міцного суспільного тиску, щоб комуністи та їхні спільники голосували за проєктом такого закону; або уповноваження Президента до цього, що, одначе, витворило б складну ситуацію. Надуживання, які, як правило, відбувалися при наданні державних контрактів і ліцензій будуть тепер унеможливленні, або принаймні пригамовані, вони бо будуть видавані на базі компетенційної переваги.

Кожен день приносить нові вістки про особисті зміни на вершку правлячої піраміди. Не лише міністри, але й їхні заступники та співробітники міняються і хоч про це не говориться, але значна частина усунених, або принаймні пересунених осіб на інші місця праці належать до тієї ганебної шістдесятки, корупційна діяльність яких немає сумнівів. Великим недоліком правлячого апарату є теж некомпетентність різних високих урядовців. Хто зустрічався з урядовими чинами в Україні, той мав змогу пізнати не одного до краю лінивого, некомпетентного, а навіть шкідника. Треба такі інформації удокументовано передавати кому слід, щоб у цей спосіб причинитися до покращання державного апарату.

Нова ситуація

Подані до публічного відома оцінки, проєкти змін і рішуче переведення їх у життя Президентом створили зовсім нову ситуацію в Україні. Президент став на шлях конкретних, невідхильних перемін, без яких не обійтися. Без зміни його постави і рішучости, без послідовного переведення плянів у життя і використування потрібних для того засобів нічого вийти не може. Комуністи в Україні не стали українськими комуністами так, як це сталося в Польщі, балтійських та інших державах. Вони далі слуги „атєчества чужого", задурманені несусвітніми доктринами комунізму, а навіть здібні до антинародних злочинів і на зміни серед них на краще не можна сподіватися.

Тому Президента у його зусиллях мусить конечно підтримати все суспільство, а політичні партії чи групи мусять свою опозицію звернути в іншому напрямі, тобто проти лівого крила. І тільки з допомогою суспільства і відданою співпрацею політичного світу — Україна може добитися змін на краще. Значить, відповідає за це не тільки Президент і його співробітники, але всі здоровудумаючі — національно-демократичні елементи. Час гри у політичні піжмурки минув. Потреби ясні, завдання — очевидні і всім тре-

(Закінчення на стор. 3)

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА
Д-р Юліян Мовчан

З медичних новин в Україні і світі

Людоманія — нова хвороба?

У 1996 році Всесвітня організація охорони здоров'я при ООН, як довідуємося з газети медичної громадськости Івано-Франківщини „Колега" (число 12 за цей рік), проголосила про нове психічне захворювання — людоманію. „Людо" — в перекладі з латинської мови означає „грати", а „манія" — упередженість. Отже, „людоманія" — це патологічна (або хвороблива) пристрасть до газардовних ігор.

Автор статті — завідувач катедри загальної хірургії медичної академії проф. Степан Геник пише, що „епідемія насолоди" в Україні тільки починається. Небезпека рулети і „підкидного дурня" — дуже велика. Відомо, що газард — справа стародавня. Він оволодівав людьми у всі часи і робив різниці між князем, боярином та простими людьми. Але газард звичайної людини вимагає розмірковування. Це гра і тому нею захоплюються діти. Бо гра — це ідеальне життя, в якому нема законів, немає правил.

Із статті довідуємося, що дуже небезпечно подразнювати власні центри насолоди психічним шляхом. Тоді починається психічна хвороба. І тому ставлення до газардних ігор у світі — різне. Цілковито заборонені газардні ігри в Швайцарії та Еспанії. В Монако за гроші можуть грати тільки закордонні гості. Сувору контролю над газардними іграми встановлено в Англії. В Европі найбільше шведи витрачають гроші на газардні ігри. За даними психіятрів, тепер понад 10,000 шведів — це ігромани, а кожний серйозний шведський гравець пересічно винен понад півмільйона крон банкові, друзям, родичам. У ЗСА тільки в стейті Невада дозволені всі види газардних ігор.

Якщо йдеться про лікування людоманії, то унікальна „клініка газарду" знаходиться у містечку Бокгортен у Швайцарії. Але потрапити на лікування до тієї клініки не так просто — курс лікування там коштує біля 200,000 долярів. При такому лікуванні пацієнта зовсім відокремлюють від суспільства. Але, — як пише проф. Геник, — з тих, хто попадає туди на таке лікування, цілковито виліковується лише 50 відс. пацієнтів.

Зростають недуги щитовидної залози

У газеті „Колега" в числі за 19-го грудня м. р. читаємо алярмуючий допис: „Б'ємо на сполох: зростає ендемічний зоб", авторкою якого є Галина Костянтинова. З допису довідуємося, що на недавньому засіданні колеґії обласного (йдеться про Івано-Франківське) управління охорони здоров'я прозвучало тривожне повідомлення про те, що в області зросла кількість ендокринних захворювань серед дітей, а особливо ендокринного зобу, тобто, захворювань шитовидної залози. А саме, збільшення щитовидної залози в 68.3 відс. оглянутих дітей.

Авторка додає, що такий показник з ділянки здоровоохорони свідчить про те, що ми повертаємося до повоєнних років, коли довелося вирішувати таку саму проблему. Виникає питання — чи дана область забезпечена йодованою сіллю, чи отримують наші діти антиструмін і чи є можливості проведення профалактичних оглядів дітей?

Цікаво знати...

Англійські вчені твердять, що міні-стреси (напруження) не пригнічують, але „тонізують" імунну систему людини, що в цілому позитивно впливає на її фізичний стан. У процесі досліджень встановлено, що кількість активних антитіл в організмі людини, яка свідчить про стан імунної системи, зростає (наприклад, після сеансу складної комп'ютерної гри чи після важкої роботи, яку потрібно негайно завершити).

Як твердять вчені, ми пристосовані до того, щоб справлятися з короткотривалим психологічним напруженням при умові, що контролюємо ситуацію: артеріяльний тиск у таких випадках підвищується, хоч імунна система реаґує позитивно.

Результати проведених досліджень показали, що деякі студенти під час сесії частіше хворіють, але під час екзамену їхня імунна система починає діяти активно. Але хронічне довготривале напруження може мати зовсім інший ефект — він пригнічує імунну систему.

(Закінчення на стор. 3)

Ганна Божук

ТЕРНИСТІ ДОРОГИ І. САРВАДІЯ

II

У Мюнхені студіював в Українському Вільному Університеті та І. Сарвадій у Вищій Технічній Школі. Будучи студентом, опублікував спогади „Визволився з раю" в журналі „Інформейшен сервіс оф фрі Чехословакія" У них описано жахливі звірства в совєтських концтаборах. Його спогади були передані в радіо „Вільна Европа". Після цього представник чеського еміґраційного уряду в Лондоні запросив І. Сарвадія як свідка взяти участь у Міжнародному трибуналі, що займався злочинами совєтської влади і проходив прилюдно в Брюсселі з 21-го до 26-го травня 1951 року. Тут розповів І. Сарвадій про знущання енкаведистів у концтаборах над в'язнями, про свою „голготу", назвав імена чехів, зокрема доктора Дрбала, колишнього старосту Хусту, яких наприкінці 1944 року СМЕРШ арештував і після катувань вивіз до концентраційних таборів, де вони загинули.

Проживаючи у Мюнхені, І. Сарвадій був одним із засновників „Представництва закарпатців з осідком у Мюнхені, Баварія", яке допомагало закарпатцям-еміґрантам у пошуках праці, заступалося за них перед німецьким урядом, підтримувало людей похилого віку та хворих. Тут І. Сарвадій знайшов і своє особисте щастя — дружину Стефу, яку воєнне лихоліття змусило покинути рідну Хорватію.

Восени 1953 року молоде подружжя виїхало до Америки і оселилося в Чикаґо. Через рік І. Сарвадій став працювати креслярем у будівельній організації. Продовжив навчання в Чикаґському університеті й 1966 року закінчив його — інженером-будівельником.

Як здібний організатор І. Сарвадій зразу включився в громадсько-суспільне життя українців ЗСА, згуртував закарпатське земляцтво навколо „Карпатського Союзу", в якому понад 15 років працював секретарем. Став активним членом, а то й фундатором багатьох українських громадських організацій, підтримував їх матеріяльно. Назвемо бодай деякі: Український Конґресовий Комітет Америки, Український Національний Музей, Український Народний Союз, Ліґа Українців Американського Походження, Антибольшевицький бльок, Інститут Модерного Мистецтва. Входив до складу Української Федеральної Кооперативної Каси „Самопоміч", належав до фундаторів Східньоевропейського Дослідного Інституту ім. Вячеслава Липинського та Української Маріяни при університеті Дейтон, стейт Огайо. На останню організацію подружжя Сарвадіїв пожертвувало 20,000 долярів, а також було ініціяторами спорудження церкви свв. Володимира і Ольги.

Упродовж 15-ти років І. Сарвадій виконував обов'язки отамана Паланки Українського Вільного Козацтва і був співробітником квартальника „Українське Козацтво", за що нагороджений Хрестом Українського Козацтва, а також Хрестом „Карпатської Січі", орденом Лазаря Єрусалимського як кавалер Великого Хреста Чести та Справедливости.

І. Сарвадій допомагав несправедливо засудженим репресивним тоталітарним режимом не лише в СССР, але й у ЧСР, Мадярщині, Юґославії — Василеві Гопкові, Степанові Клечуракові, науковцеві Юрієві Бачі, поетові Федорові Ковалеву та іншим. Він сприяв виходові у світ книги С. Клочурака „До волі".

Багато зусиль віддав Іван Сарвадій у врятуванні життя майорові — бунчужному Української Повстанської Армії Іванові Шпонтакові — „Залізнякові", уродженцеві с. Вовкове, що на Ужгородщині, арештованому у 1959 році в Чехо-Словаччині і переданого Польщі, де його засудили до страти через повішення. І. Сарвадій зразу звернувся по допомогу до Архиєпископа Івана Бучка в Римі, до Патріярха Кардинала Сліпого, Митрополита Мстислава, Митрополита Германюка в Канаді. Ті надіслали чималі кошти, які виплачено адвокатам, що домоглися заміни страти на дожиттєве ув'язнення. Було засновано теж Допомоговий фонд Карпатського Союзу, який 1989 року названо іменем Івана Шпонтака. Головою Допомогового фонду був д-р Вікентій Шандор. Порятункова діяльність І. Сарвадія завершилася звільненням майора УПА Івана Шпонтака з польської тюрми, але аж через 22 роки. Антін Кущинський, почесний отаман Українського Вільного Козацтва в листі до І. Сарвадія писав: „В тому всеціло тільки Ваша заслуга, бо інші коли й робили добре, то лише під Вашим впливом. Ґратулюю Вам, бо завжди Вашій глибокій вірі у Божу поміч добро перемогло над злом".

Не забуває І. Сарвадій і про свій рідний край — Закарпаття. У 1992 році був присутній на зустрічі випускників Мукачівської торговельної академії та відкритті меморіяльної дошки її директорові проф. Августинові Штефанові. Час від часу приїжджаючи сюди, він щиро й безкорисливо обдаровує українські громадські організації та окремих людей-патріотів похилого віку. На спорудження пам'ятника Тарасові Шевченкові в Ужгороді дотепер офірував понад 2,500 дол.

І. Сарвадій і сьогодні активний діяч суспільно-громадського життя українців у ЗСА, жваво цікавиться ситуацією в рідному краї, публікує статті в часописах „Карпатський Край", „Краянка", „Карпатська Україна", календарі „Просвіти" та інших.

Оглядаючи з вершин своєї вісімдесятої весни життєвий свій шлях, він каже, що у всіх випробуваннях Господь Бог допомагав йому і оберігав його, не давав йому впасти в безнадію, і тому дожив до відродження незалежности України й міг прилетіти як ластівка до рідного краю, вклонитися могилам батька й матері.

Нашого земляка Івана Сарвадія знаємо як Людину з великої літери, високоморальну, доброзичливу, великого патріота України, чим заслужив серед громадськости Закарпаття шану і любов України.

Лекції англійської мови

ПРОСТО ПРО СКЛАДНЕ

Зайняття тридцять третє

THAT'S NONE OF YOUR BUSINESS!

При вивченні чужоземної мови на студента валиться ціла лявіна незнайомих слів. До того, як нам відомо, більшість слів має по декілька значень. Пам'ять наша обмежена, тому нові слова слід якось клясифікувати.

Перший показник важливости слова — частота, з якою воно зустрічається в текстах або в розмовній мові. Але помимо кількісних факторів, в мові існують слова, навколо яких формуються ключові поняття. Звичайно ми розглядаємо значення саме таких англійських слів.

Але у кожній мові такі основні слова творяться по-своєму. Тому й виникає зворотнє завдання — проаналізувати звичні нам українські слова, побачити їх багатозначність і знайти англійські слова або вислови, які відповідають даному значенню.

Розгляньмо набір англійських слів, які відображають різні відтінки слова „справа":

business — 1) діло,справа, зайняття (в широкому сенсі)
That's not your business! = That's none of your business! — Це не ваша справа!
What is your business here? — Що ви тут робите?
Get your nose out of my business. — Не пхай носа в мої справи.
Mind your own business! — Займайся своїми справами (себто — не пхайся до чужих справ)!
Listen, I mean business! — Послухай, я говорю серйозно.
Let's get down to business. — Берімося до діла.
This is part of a teacher's business. — Це входить в обов'язки вчителя.
to mix business with pleasure — поєднувати приємне з корисним
business — 2) бизнес, комерція, підприємство, підприємництво
We do some business with them. — У нас з ними — ділові зв'язки.
She is in the real estate business. — Вона займається торгівлею нерухомістю.
He is in business for himself. — Він має власний бизнес.
big business — потужне підприємство, фірма
small businesses — невеликі підприємства
business hours — години праці
business card — візитна картка (візитівка)
business trip — ділова поїздка, відрядження
to go into (go out of) business — входити до бизнесу (виходити з бизнесу)
We need a person to run this business. — Нам потрібна людина, яка провадила б цей бизнес.

Наступне слово дуже багатогранне, ми ще до нього повернемось:

matter — справа, питання
What's the matter? — В чому справа?
This is quite another matter. — Це зовсім інша справа.
That's a matter of taste. — Це залежить від смаку.
business matters — ділові питання
money matters — грошові питання
It is no laughing matter. — Ця справа — не жарт.

Ще одне англійське слово навіть зовнішньо подібне до українського:

deal — діло, справа, угода
to make a deal — досягнути угоди
Well, it's a deal! — Домовилися!
Big deal! — Велика справа! Також мені! (звичайно іронічно).
Don't worry, it's not a big deal for me. — Не турбуйся, для мене ця справа не важка.
deal (дієслово) — мати справу; займатися
Science deals with the facts. — Наука має до діла з фактами.
He deals with different customers. — Він має до діла з різними клієнтами.
We'll deal with this problem later. — Цією проблемою ми займемось пізніше.

Тепер знову появиться „хибна підказка"; дане слово не перекладається як „афера".

affair — справа (в широкому сенсі)
Ministry of Foreign Affairs — Міністерство чужоземних справ
It's my private affair. — Це моя особиста справа.
You have to put your affairs in order. — Ви мусите упорядкувати ваші справи.
love affair — любовна афера
affair of honor — справа чести, дуель
action — дія, діяльність
a man of action — ділова людина
We'll put our plan into action. — Ми перетворимо наш плян в дію.
People judge you by your actions. — Люди судять про вас згідно з вашими діями.
Actions speak louder than words. — Діла красномовніші, ніж слова.
deed — діяння, діло, справа (піднесено, велично)
Good deeds are not forgotten. — Добрі діла не забуваються.
dirty deeds — брудні справи
In word and in deed — на словах і на ділі
indeed — в дійсності, справді
case — судова справа (у слова **"case"** є ще багато інших значень)
A case goes to court. — Справа спрямовується до суду.
to win (lose) a case — виграти (програти) справу
an expert on criminal cases — експерт з кримінальних справ

Наступне англійське слово також має кілька значень; нас тепер цікавить одне з них:

point — суть (істота) справи
That's just the point. — Власне в тому справа.
That's not the point. — Не в цьому справа.
The point is that... — Справа в тому, що...
Get to the point. — Переходіть до справи.
Speak to the point! — Ближче до справи (говоріть по суті)!
You've missed the point. — Ви не вловили суті справи.
That's beside the point. — Це до справи не відноситься.

В додатку, існує ще й немало ідіом, в яких зустрічається українське слово „справа":

Ну, як справи? — **Well, how are things?**
Ну й справи! — **What a mess!**
Справа залежить від вас. — **It's up to you.**
Маю багато справ. — **I have a lot of things to do.**
першим ділом — **first of all**
на ділі — **in practice.**

Автор лекцій англійської мови — Віталій Левенталь. Матеріял переклала та опрацювала відповідальна за рубрику Галина Колесса. Автор застерігає за собою усі права.

День Союзянки присвячено пам'яті Зої Когут

Дня 17-го серпня ц. р. з'їхалися союзянки округи СУА в Ню Йорку на Союзівку, щоб взяти участь, як зазначила у привітальному слові голова Окружної Управи Олександра Кіршак, у Дні Союзянки, присвяченому пам'яті Зої Когут.

Голова Округи привітала голову СУА Анну Кравчук, заступницю голови зі справ зовнішніх зв'язків Ірину Куровицьку, референтку стипендій Любу Біловщук і директора канцелярії Наталку Думу, передала привіт від почесної голови Марії Савчак, як теж подяку від неї всім членкам, які її пам'ятають.

Програму вела культосвітня референтка Округи Олімпія Роговська, яка попросила до слова Уляну Любович, кол. редактора „Нашого Життя", члена Спілки письменників України, яка приготовила програму з літературного боку, добираючи відповідні поезії. У. Любович прочитала листа Зої Когут після її першого побуту в ЗСА:

Яка це честь! Приємність
навіть більша —
Перелетіти половину
світа,
Вам привезти в цей день,
хоч тільки віршем,
Від всіх сестер з Австралії
привіти!
Хай небо дасть Вам сили і
горіння,
Як важко б не стелилися
дороги —
Не знеохочуйтесь!
Майбутні покоління
Вас ставитимуть в
приклад!

Оксана Лиховид, нова членка 64 Від. виголосила вірш „Жінкам". Уляна Любович згадала Зою Когут, подаючи її життєвий шлях. Зоя народилась 1925 року в козацькій родині Ніконенків у місті Суми. Коли її було 8 років, батька арештували. Мати взяла Зою і вирушила слідами чоловіка. Були вони в Алтайському краю, в Казахстані, Узбекістані, поселювались близько таборів і Зоя ходила там до школи. Врешті в 1940 році дозволено повернутися в Суми.

Війна. Вирушивши на Захід, опинилися в Німеччині, де згодом у Фрайбурзі Зоя почала студії на університеті. Там познайомилася з Лонгином Когутом і побралися в 1949 році та переїхали до Австралії, де народився їх син Богуслав.

У 1973 році прибула Зоя з Іриною Залеською до ЗСА. Почалися виступи „Галло, американська Україно". Виступали в усіх українських осередках ЗСА і Канади. Такого успіху ледве чи хто мав. Зоя дуже легко нав'язувала контакт з публікою і поодинокими людьми. Друкувалася в різних журналах і часописах. В 1969 році вийшла збірка „Культурні арабески". Дружба У. Любович зі Зоєю спричинила те, що вона стала упорядником її другої збірки „Кучерявий дим".

У 1974 р. Зоя вдруге прибула до ЗСА з програмою „З серцем і перцем". Відвідала понад 25 місцевостей від Лос Анджелесу через Канаду і Америку знову на захід до Сан Франсіско. Успіх Зої Когут не тільки у змісті цікавої програми, але у її ставленні до людей. Здобула вона друзів, які не можуть її забути. У листі з лютого 1997 року пише, що їх внук досі живе в Україні, який написав тезу на літературну тему. Читаючи твори Зої і листи про внука, бачимо, що заповнила роки свого життя любов'ю до всього доброго і гарного. В спадщині залишила молоде покоління, повне любови до України, і свої твори, що лікують сатирою, огрівають любо'ю, вчать бачити красу і добро, закінчила У. Любович своє слово.

В музичній частині виступила Олександра Грабова, солістка Львівської опери. Вона виконала: „Спи, дитинко моя" — муз. С. Людкевича до слів П. Карманського, „Як давно" — муз. Г. Китастого, слова — О. Підсухи. Супровід Соня Шерeґ. Ксеня П'ясецька, член Студії мистецького слова під керівництвом Л. Крушельницької, прочитала ліричні, романтичні і патріотичні поезії Зої Когут. В наступній точці публіка прослухала пісні легшого жанру: „Черемшина" В. Івасюка, „Ой ти, дівчино, з горіха зерня", муз. Кос-Анатольського, слова І. Франка і „Червона троянда", муз. А. Горчинського, слова Л. Титаренка у виконанні Наталки Рожанковської у супроводі Оксани Лиховид. Наталка Рожанковська закінчила Київську артистичну школу. Працювала в Київському Театрі Музичної Комедії та в Концертній Організації. Приходимо знову до поезій, які читають д-р С. Барановська, Н. Дума, О. Лиховид і Ксеня П'ясецька. Ще раз приємно слухати Н. Рожанковську та її глибокий альт з виїмковим тембром, які в дуеті з О. Лиховид, при її супроводі на піяно, відспівали народну пісню „Била мене мати", „Рушничок" муз. Майбороди до слів А. Малишка і „Ой, чий то кінь стоїть", народна пісня. О. Лиховид, випускниця Київської Консерваторії, працювала асистентом, опісля викладачем катедри історії музики, член Спілки композиторів. Зої Когут „Жінкам" читали д-р С. Барановська і Евгенія Рубчак.

На закінчення О. Грабова втішала публіку своїм чудовим сопрано, яке у високих тонах і кольоратурі доказувало не тільки професійне знання, але ніжність і відчуття, зокрема в піснях „Солов'їний романс" Кос-Анатольського, „Зелененький барвіночку" в обробці Бойчишина, а в „Соловейку", муз. М. Кропивницького, було завершення в кольоратурній формі. На закінчення голова Окружної Управи подякувала всім, котрі причинилися до успіху свята і попросила голову СУА Анну Кравчук до слова, яка висловила признання Управі Округи і коротко дала інформації про працю СУА, зокрема у приєднанні нових членок і в зовнішніх зв'язках, в участі у конференціях світового маштабу, де останньо в Оттаві на конференції Світової Ради Жінок СУА заступали голова А. Кравчук, І. Куровицька і М. Томоруґ. Ірина Куровицька брала участь в Конференції ґльобального значення у Відні. Союз Українок працює у різних ділянках і доказує свою живучість. Цьогорічний День Союзянки залишиться в пам'яті учасників не як поминки, але „відсвяткування життя" і спадщини поетки-сатирика, людини з великим серцем, сповненим любов'ю до людей — Зої Когут.

Христя Навроцька

Всі українські діти до українських шкіл!

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ найдорожчого нам БРАТА, БАТЬКА, ДІДУСЯ

бл. п.

ОСТАПЧУКА РОМАНА-ГНАТА

урodж. 4-го квітня 1914 р.

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

в неділю 14-го вересня 1997 р. о год. 12-ій пол. в церкві „Богоявленія" в Рочестері, а опісля Панахида з Парастасом.

Прошу рідних та приятелів про щиру молитву за спокій душі покійного.

Вічна йому пам'ять!

Сестра РОСТИСЛАВА ОСТАПЧУК-СТЕЦІВ

П О Д Я К А

30-го травня 1997 р. відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

сл. п.

НЕСТОР БАСНЯК

Горем прибита родина цією дорогою висловлює щиру подяку всім, що впродовж недуги нашого батька улегшили його біль і після смерти допомогли в похоронних відправах.

Дякуємо о. Володимирові Баранові, о. Василеві Харукові і о. Іванові Стухлякові за похоронні відправи і улегшаючі слова співчуття.

Дякуємо похоронному заведенню Литвина за взірцеве переведення похорону.

Дякуємо Левові Футалі, Теодорові Олещукові, Іванові Галійові, Андрійові Андріюкові і Григорієві Добушові за прощальні слова від приятелів, членів УККА і ООЧСУ.

Дякуємо всім приятелям і знайомим, котрі наводили постійний контакт з татом після смерти нашої незабутньої мами і під час татової недуги в шпиталі.

Спеціяльну подяку складаємо д-рові Юрієві Демидовичові, за його зусилля пробувати врятувати татове життя. Як вдень, так і вночі, д-р Юрій був все нам доступним з медичною порадою і моральною підтримкою.

Складаємо сердечну подяку всім тим, що зложили численні пожертви на Служби Божі за спокій душі покійного, за обильні пожертви-збірки на сироти в Україні і організаційний фонд КУН.

Хай Всемогучий Господь нагородить вас сторицею!

Просимо про молитву за спокій душі нашого найдорожчого, незабутнього тата.

Вічна йому пам'ять!

Родина БАСНЯК

Ділимося сумною вісткою, що в неділю 15-го червня 1997 р. в Розел Ілл. відійшов у вічність

бл. п.

ІВАН КОВАЛЬЧУК

нар. 22-го грудня 1910 р. в Іванівці р. Теребовля

Залишив у глибокому смутку:
дружину — АННУ
доньки — НАТАЛКУ ПЛАММЕР з мужем КОМЕР
— ЛЮБУ ЛІЩИНСЬКУ з мужем МАРКОМ
внуків — МАРКА ЛІЩИНСЬКОГО
— НАТАЛКУ ІОВКЕНС з мужем ІЛЕН
— ХРИСТЮ ЛІЩИНСЬКУ
— ІВАСЯ ПЛАММЕР
правнуків — МИКОЛЬЧИКА ІОВКЕНС
шваґерку — МАРІЮ ГЛУХОВЕЦЬКУ
похресника — АНДРІЯ ГЛУХОВЕЦЬКОГО з дружиною ОКСАНОЮ і сином МАРКОМ
сваху — ІВАНКУ ЛІЩИНСЬКУ
родину в Канаді, Польщі й Україні.

2-ий КУРІНЬ УЛАДУ СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА
17-ий КУРІНЬ УЛАДУ ПЛАСТОВОГО СЕНІОРАТУ
ПЛЕМЕНИс „ПЕРШІ СТЕЖІ"
Плем'я Пластунок „Перші Стежі" поділяється сумною вісткою з цілою пластовою Родиною, що 16-го серпня 1997р. відійшла від нас на Вічну Ватру

бл.п.
пл. сен.

ІРИНА КОВШЕВИЧ ГАСЮК „ЕНЯ"

довголітня адміністратор пластового журналу „В Дорогу з Юнацтвом", юнацька виховниця і наша незабутня подруга.

Опечаленим шваґрові Богданові, дітям Софійці і Ольові і цілій родині складаємо щиросердечні вислови нашого співчуття.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ

її відходу від нас, кожне Городище Племени жертвує Святу Літургію за спокій душі її і просить цілу Пластову Громаду в той день прилучитися до наших молитов.

ПРОВІД ПЛЕМЕНИ ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ"

З медичних...

(Закінчення зі стор. 2)

* * *

Американські вчені прийшли до висновку, що вплив на інших залежить у 55 відс. випадків від міміки того, хто говорить, в 38 відс. — від його голосу, і лише 7 відс. — від змісту мовленого. В 90 випадках із 100 за голосом можна визначити характер і настрій людини.

* * *

Дослідження, проведені японськими вченими, показали, що запах впливає не лише на настрій, але і на здоров'я та працездатність людини, особливо при розумовій праці. Наприклад, запах лаванди знижує кількість помилок у програмістів на 20 відс., запах жасміну — на 33 відс., а цитрини — на 54 відс.

До речі, коли на вулиці мороз, повітря в носі людини нагрівається до 36-37 ступенів. Але коли буває страшенна спека — навіть в Африці ніс охолоджує повітря до такої ж температури.

ДЕРЖАВНІ ВИКОНАВЧІ ОРГАНИ влади у понеділок, 25-го серпня, на Міжнародному летовищі Сан Гван у Порто Ріко, зовсім припадково затримали три дерев'яні скрині спрямовані до Ню Йорку через посередництво достави вантажів летунської лінії Делта, в яких виявили 1,000 фунтів кокаїни. Ці ж самі офіційні чинники стверджують, що згадані скрині були тільки невеликою частиною загального перевозу кількох тисяч фунтів наркотиків з Колюмбії до ЗСА, впродовж останніх чотирьох років. Цю протизаконну діяльність нелегко було викрити, оскільки наркоманії сприяли працівники місцевих летовищ і летунських ліній. Саме цей факт участи працівників окремих летунських і корабельних ліній у пачкарстві наркотиків до ЗСА найбільше турбує державних митників.

П О П Р А В К А

У списку жертводавців на діяльність НТШ, що був надрукований на сторінках „Свободи" за 26-го липня 1997 р., помилково було подано, що Маріянна Векуловська склала 5,000.00 дол., а мало бути інж. Макар і Марія Каплистий із їх завіщання, переслано названу суму. Вибачаємось за недогляд.

КАНЦЕЛЯРІЯ НТШ

РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ при УККА, МОРРІС КАВНТІ, Н. ДЖ.

оголошує

ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ

від передшкілля до 12-ої кляси

13-го ВЕРЕСНЯ 1997 р.
9:00 год. ранку — ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАВЧАННЯ
9:15 год. ранку — СХОДИНИ БАТЬКІВ

Родичі будуть повідомлені про місце навчання.
Просимо, щоб всі учні зареєструвалися перед початком шкільного року

За аплікаціями прошу звернутися до:

ПЕТРО МЕЛЬНИК	РОКСОЛЯНА ГАЛІБЕЙ
Голова Управи	Адміністратор реєстрації:
Батьківського Комітету	(201) 895-4470

Світлана Світлик-Криса,
Львів

Львівський дощ

У Львові дощ... На струнах зливи
Нам серпень виграє інвенцію дощу.
Під парасольками ховаються львів'яни,
І з ними я по площі Ринок йду.

Львів, дощ і мокрі тротуари,
Під ратушею сплять натомлені леви,
Дзвенять по рейках переповнені трамваї,
І мокнуть стародавні ліхтарі.

А липи цвіт купається в калюжах,
Блищить смарагдами старий креслатий клен,
І вікна оперного зранку зустрічають —
Вже котрий дощовий похмурий день.

У Львові дощ... І на бруківці мокрій
Юрмляться сірі львівські голуби,
Крізь хмари дощові, у літнім небі —
Ледь сонце проглядає з висоти.

Високий замок в сивому тумані,
Над Львовом височить, як вартовий,
У рідне місто всі закохані львів'яни,
Бо Львів, як Львів, хоча і дощовий...

Вирішальні...

(Закінчення зі стор. 2)

ба їх здійснювати. Комусь з нас погляди чи поступки Президента можуть бути не під смак, але довгий ланцюг невдач, помилок, а найважливіше — розпаношення і руїнництва лівих у Верховній Раді, а вслід і в цілій державній політиці. Зловживання і безглуздя лівого крила осягнули свій кульмінаційний пункт, вони стали очевидними кожному, з ними тепер найкраща і найвища пора покінчити.

Загальний рух, співдія широких кіл суспільства і всіх груп та партій створять новий ґрунт і нову атмосферу для передвиборчих, а відтак виборчих заходів. Стає ясно, за ким іти і кого позбутися для загального добра. Народжуються передумови для широкого, природного виборчого фронту. Тим, хто в обличчі загальних нестатків і зростаючих потреб думає про свої привілеї, про безкоштовні мешкання в Києві після того, коли скінчиться їхня парляментська кар'єра і вони не будуть обрані, про їхні підвищені забезпечення, автоматичний перехід на листи платних працівників у державних установах, навіть міністерствах — власне цього вони вимагають в новому законі, який відкинув Президент — місця в парляменті й інших державних установах немає!

Без української мови і книжки — не буде й української дитини!

Свято...

(Закінчення зі стор. 1)

лі з міністром закордонних справ поїхали на Тарасову Гору до Канева, „щоб доторкнутися до тих духовних коренів українського могутнього дерева, яке зросло там на Черкащині".

Це була, сказав він, „дивовижна мить, коли представники України від Північної Америки до Південної Африки, від Японії чи Китаю до Арґентини, від Індонезії до Німеччини — представники української держави зібралися разом, зібралися на могилі Шевченка і ми відчули єднання з батьківщиною".

А в день святкувань у Вашінґтоні у столиці України відбувся Другий світовий форум українців, нагадав він, заявивши, що відмінності між українцями в Україні на поселеннях зменшуються. „Ми народ єдиний — український народ".

Амбасадор Щербак закликав присутніх, які стояли перед Шевченком, „найсвятішим символом України", знови дати „обіцянку нашій батьківщині все робити для того, щоб Україна існувала вічно як незалежна держава. Ми віримо в те, що Україна була, Україна є, Україна буде".

Тому пам'ятник у Вашінґтоні був відкритий 1964 року, коли Україна не була самостійна, я попросив нинішнього першого українця у ЗСА згадати чим він займався тоді.

„У 1964 році, — сказав він, — я був молодим лікарем, мені було 30 років, я їздив по Україні, я боровся з інфекційними хворобами, я був молодим письменником, я писав свою першу повість (1965 року вона була опублікована і я тоді став членом Спілки Письменників України) і я мріяв про Україну вільну, про Україну незалежну. І читав Шевченка, бо читаю його з дитинства, перечитую, бо це є щастя поспілкуватися з Шевченком — не до якоїсь дати чи річниці. Буває така потреба взяти „Кобзар" і прочитати. Я навіть знаю, де ті вірші, що я намагаюся збагнути, бо нам далеко ще йти до Шевченка... Тому що Шевченко незбагненний часто. Він не такий простий, як нам викладали це в школах. Його примітизували, політизували. Він набагато складніший і глибший".

А ввечорі того ж 22-го серпня в амбасаді України відбулося святкове прийняття, яких у столиці ЗСА чимало — по дватри в тиждень. На прийомі були дипломати, високі урядовці і військові аташе в парадних формах різних країн, американські громадяни українського й неукраїнського походження. В той вечір увага в розмовах, поздоровленнях, жартах зосереджена була на Україні, на шостому році її незалежности і всесвітньому визнанні цієї незалежности.

Екзекутива...

(Закінчення зі стор. 1)

Стефана Сестановича новим амбасадором до нових незалежних держав і особливим дорадником у цій ділянці секретаря Державного департаменту. Це людина, яка виразно заявила, що вважає, що Україна і держави колишнього Радянського Союзу повинні бути в сфері впливів Росії, так як донедавна була Фінляндія. 16-го липня його номінацію будуть розглядати в Сенаті. Нашим обов'язком є висловити до сенаторів наше занепокоєння цією номінацією.

Уляна Дячук взяла участь в Конференції в Білому Домі, де була мова про дальшу допомогу Україні. Однак, загальна ситуація в Україні, економічний застій, корупція, апатія до Уряду і недовір'я до всіх сприяють неґативному наставленню ЗСА до надання допомоги. На її думку, неполадки в Україні є критиковані в перебільшенні і тому часто може і несправедливо, бо, наприклад, в Росії відносини куди гірші, а західний світ про це мовчить.

На конференції у Ню Йорку, яку влаштував „Фрідом Гавз" разом з Українським Інститутом Америки, була мова про прийняття нових членів до НАТО. Були голоси за і проти. Під цю пору є застереження інших деяких конґресменів, бо НАТО є коштовним тягарем для ЗСА, як і для країн Західньої Европи. Недавня зустріч з Президентом Кучмою не дала сподіваного результату. Хтось перекреслив первісні пляни зустрічі у вузькому колі, які передбачали по 15 осіб від УККА і УАКР і 10 осіб від безсторонніх організацій та 20 з дипломатичного корпусу. Тим часом участь взяло понад 100 осіб, що унеможливило обмін думок відносно майбутньої співпраці між Урядом України і діяспорою та багато інших актуальних справ. Зустріч виявила слабі сторони організованої громади і брак координації дії. У. Дячук передала Президентові Л. Кучмі під час бенкету меморандум, де подано наше становище до проблем України.

Цікавою була зустріч з депутатом Миколою Жулинським, який брав участь у науковій конференції в університеті в Урбана, Ілл. і загостив до УНС. На його думку, Другий форум УВКРади повинен стати об'єднуючим чинником всіх українців, бо Україні потрібна поміч діяспори. Він піддав думку, щоб українцям діяспори Україна признала спеціяльні привілеї, що давали б їм всі права в Україні, крім права голосування у виборах, а також видавала їм спеціяльні пашпорти. Немає співпраці демократичних сил і це є слабістю перед виборами до Верховної Ради України.

В. Стахів звітував про останню зустріч комісії для об'єднання УККА, УАКР і БО, на якій д-р С. Ворох запропонував, щоб Екзекутиви обох централей мали спільні засідання. Е. Стахів заявив, що УАКР завжди вітала кожну спробу, що змагала до об'єднання і вітає теж і цю пропозицію, яка мусить бути розглянута на нарадах Екзекутиви УАКР, тим більше, що УККА теж не був готовий зайняти становище до нової пропозиції д-ра Вороха. Щодо зустрічі з Президентом України Л. Кучмою на бенкеті в Гарвардському клюбі, то це було відходом від узгідненого пляну і всі зміни зроблено без порозуміння і консультації з УККА, УАКР і БО, що дало неґативний результат у переведенні зустрічі. Треба створити контактний комітет, який стежив би за виконуванням майбутніх спільних імпрез. На голову цього комітету запропонував Андрія Ластовецького.

Д-р Б. Шебунчак говорив про підготову до Конґресу СКУ, УАКРада має дати по одному представникові до Статутової і Номінаційної комісій. Д-р Ціпивник погодився кандидувати вдруге на пост президента СКУ.

Д. Ліщинський брав участь в Загальних зборах ККДУ, як делеґат від УАКРади. Подав новий плян збірки до СКУ, який облегшує касира і канцелярію у збірці і пересилці фондів до СКУ. Наші платники пересилають свої вплати прямо до СКУ і УАКР дістає кредит у бюджетнім зобов'язанні до СКУ за ці пожертви.

Зенон Василькевич звітував про діяльність відділу УАКР в Дітройті. Обширний репортаж про Загальні збори відділу у „Свободі" ч. 106 з 5-го червня ц.р. Відділ підготовлявся до відзначення 6-ої річниці Незалежности України і 1-ої річниці прийняття Конституції, спільно з УККА. 6-го липня відбувся пікнік. На прохання Комітету Акції „Вісла" відділ патронує відзначення цієї сумної події.

В. Процик брав участь у переговорах в справі об'єднання обох централь і 25-го травня був делеґатом від ОДВУ і ІСНО на XIV Великому Зборі Українських Націоналістів у Києві, де був прочитаний привіт від Президента Л. Кучми і Патріярха Філярета. Ю. Іхтіярів є заступником голови Громадського комітету у Філядельфії для відзначення 6-ої річниці незалежности України.

М. Нич обраний головою Громадського комітету у Філядельфії для відзначення 6-ої річниці незалежности України, 23-го червня брав участь, як член управи в нарадах ЗУАДК і зустрічах з міністром здоров'я України А. Сердюком та генералом Біласом. Підготовляє з рамени Українського Фестивального Комітету у Філядельфії Український Фестиваль співу, музики і танків, „Гомін України" при спонзорстві Департаменту розваг міста Філядельфії, що відбувся 22-го серпня.

О. Нич подала, що Український Золотий Хрест продовжує виховно-розвагові табори, хлоп'ячий і дівочий на оселі ім. О. Ольжича від 7-26-го червня ц.р. для 27 дітей, в тому 11-літня Настуся Крайник, яка перейшла тут трансплянтацію печінки, завдяки допомозі української діяспори. Управа УЗХ оплачує два 2-тижневі табори в Україні в околиці Яремча, в кожному з них по 25 дітей з різних областей України.

Р. Барановський подав репортаж до преси з нарад Екзекутиви 2-го травня ц.р. („Свобода" ч. 107 з 6-го червня). Мав зустрічі з членами Відділу в Норт Порт на Фльориді, написав Звернення до громадянства в справі збірки на поширення бюра УАКР у Вашінґтоні („Свобода" ч. 134 з 16-го липня 1997 р.), відповів д-рові С. Ворохові на його пропозицію щодо спільних нарад екзекутиви обох централь, і до президента Об'єднання Українців у Польщі Ю. Рейта, з признанням за зразкове підготовлення і переведення Конґресу ОУП.

Члени Конвенційної Комісії, в склад якої входять О. Труш, В. Сохан, Д. Ліщинський і А. Ластовецький, звітували про підготову Конвенції, яка відбудеться 22-го і 23-го листопада 1997 р. в готелю Ґейтвей в Нюарку, Н. Дж. В програмі передбачено панель на тему: „Україна і діяспора".

До Номінаційної комісії увійшли: Е. Стахів, О. Труш, М. Нич і З. Василькевич.

І. Олексин звітував обширно про перебіг Ювілейної Пленарної Сесії і Секретаріяту 30-31-го травня ц.р. з нагоди 30-ліття СКВУ-СКУ в Торонто. Зауважив внутрішнє організаційне відродження і поправу фінансової ситуації. Виеліміновано дефіцит СКУ і прийнято новий збільшений бюджет. Перейменовано Комісію людських прав на Комісію людських і національних прав, у проводі якої є Христина Ісаїв, Олександра Ковальська та інші. Висловлено невдоволення з праці УВКР і співпраці з діяспорою. Ми хочемо, щоб УВКР була незалежною організацією, а тимчасом в працю втручається Товариство „Україна" і Уряд України. УВКР не дотримується власних ухвал. Представник українців у Росії Василь Коломацький звітував про те, що тепер уряд Росії краще ставиться до українців щодо громадського і культурного життя, а також навчання дітей української мови. Дякував пок. Р. Данилюкові, УАКР і УНС за допомоги українцям в Росії, але квестіонував датки східній діяспорі, опубліковані в „Свободі" 11-19-го 1994 р. в сумі 34,500 дол., яких вони не отримали. Олексин пояснив, що до східньої діяспори належать і інші терени колишнього Совєтського Союзу.

Наступний Конґрес СКУ відбудеться 1-5-го грудня 1998р. УАКР має зголосити по одній особі до Статутової і Номінаційної комісій.

Олексин поінформував на Сесії про діяльність Екзекутиви УАКРади і бюра УАКР у Вашінґтоні, яке бере активну участь у всіх зустрічах, плянованих Білим Домом, Державним департаментом і державними аґенціями.

Уділено дотації: на дитячий табір в Яремчі — 500 дол. і на дитячий табір в Лігайтоні — 500 дол. Вирішено заплатити вкладку за 1997 рік до УВКР в сумі 1,500 дол.

Завершено...

(Закінчення зі стор. 1)

кожного з членів Уряду, Президент України Л. Кучма зазначив, що це не повинно сприйматися лише як парадна церемонія, „презентація Уряду має слугувати цілком конкретним, практичним і, можна сказати, прагматичним цілям".

Голова Верховної Ради України Олександер Мороз від імені всіх парляментаристів привітав новопризначених членів Уряду. Він сказав, що в них є унікальний шанс „увійти в історію тим Кабінетом Міністрів, який забезпечить позитивні зрушення у всіх сферах суспільного життя".

Останні укази про призначення деяких міністрів Президент підписав 21-го серпя. Зокрема, на пост міністра юстиції України указом Президента призначено Сюзанну Станік, яка працювала міністром у справах сім'ї та молоді. Іншими указами Валентину Довженко, яка була заступником голови Київської міської державної адміністрації, призначено міністром у справах сім'ї та молоді України, а Зиновія Кулика — міністром інформації України. Директорові Національного бюра розслідувань Василеві Дурдинцеві присвоєно звання генерала внутрішньої служби України. Івана Федоренка призначено головою Державного комітету України з фізичної культури і спорту. Раніше Федоренко понад 17 років був заступником і першим заступником голови Української та Центральної ради „Динамо". Валерія Борзова звільнено у зв'язку з переходом на іншу працю.

ДОПОВНЕННЯ

У „Свободі" з 7-го серпня ц. р. у статті „Будуємо храм Божої Матері з Зарваниці" пропущено у списку комітету прізвище о. митрата Романа Ганкевича. Також пропущено, що особистою грамотою Владика Михайло Сабрига, Єпископ Тернопільщини, назначив о. митрата Романа Ганкевича членом Будівельного комітету та призначив його збирати фонди на будову Собору Зарваницької Матері Божої.

Комітет збірки на будову храму в Зарваниці при Фундації УВУ

